

Núm. de Protocol: AD-0014-3/05
TSA: 67/06

S E N T È N C I A   NÚM. 41-2007

PARTS:

Apel·lant: A.R.P.
Representant: J.A.V.
Advocat: A.S.A.

Apel·lada: M.I. GOVERN
Representant: S.G. (P.M.M.)
Advocat : R.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 9 de juliol de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0014-3/06

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 6 d'octubre de 2006 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la Sra. A.R.P. contra el M.I. Govern, en que sol·licitava l'anul·lació de l'acord adoptat l'1 de febrer de 2006, mitjançant el qual es va estimar parcialment el recurs de reposició formulat contra la resolució de 26 d'octubre de 2005, relativa a la comprovació de valors realitzada per l'Administració, als efectes de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, respecte de la donació de la meitat indivisa d'un habitatge realitzada a favor de l'agent per part de la persona amb la qual convivia.

2n.- La representació de la Sra. A.R.P. ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, en considerar que la donació efectuada al seu favor s'inscriu en el procés de separació de l'agent i el donant de la meitat indivisa de l'immoble; que els interessats van signar un conveni regulador, en data 1 d'agost de 2004, en el qual es preveia la donació a favor de l'agent de l'esmentada meitat indivisa de l'habitatge i, com a contrapartida, aquella es feia càrrec de les obligacions derivades del préstec amb garantia hipotecària que grava l'immoble; i que la manca de regulació de les unions estables de parella fins a l'aprovació de la Llei 4/2005, de 21 de febrer, ha provocat un resultat discriminatori respecte de la interessada, contrari a l'article 6 de la Constitució, ja que no es va poder beneficiar de l'exempció recollida a l'article 4.2 de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, que afecta les adjudicacions de béns i drets que es realitzen en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni. En conclusió, l'apel·lant considera que s'ha d'aplicar l'article 14 de la Llei qualifica de les unions estables de parella, que les equipara al matrimoni als efectes de la legislació impositiva sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

3r.- La representació del M.I. Govern s'ha oposat al recurs, al·legant que, quan es va produir la separació de l'agent i el seu company, no existia cap tipus de normativa reguladora de les unions estables de parella, de manera que no es poden aplicar les previsions de la posterior Llei 4/2005 a una situació anterior a la seva entrada en vigor. En conseqüència, considera que s'ha d'aplicar la llei vigent en el moment en què es va produir la transmissió patrimonial, la qual només contemplava l'exempció de les adjudicacions de béns i drets realitzades en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic matrimonial, supòsit al qual no era llavors equiparable la donació que grava l'impost en aquest cas.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Es planteja en aquest recurs una qüestió de naturalesa estrictament jurídica, que consisteix en determinar si procedeix reconèixer l'exempció de l'impost sobre transmissions patrimonial immobiliàries, pel que fa a la donació de la meitat indivisa d'un immoble, realitzada a favor de l'agent per part de la persona amb la qual convivia, que es va instrumentar en escriptura pública atorgada el 16 de juliol de 2004.

L'apel·lant considera que la seva situació s'ha d'equiparar a aquests efectes a la dels matrimonis, segons disposa actualment l'article 14 de la Llei qualificada de les unions estables de parella, i que la manca de regulació legal d'aquestes darreres, en la data en què va posar terme a la convivència amb el seu company, ha provocat un resultat discriminatori contrari al principi d'igualtat que reconeix l'article 6 de la Constitució.

Tercer.- Com a punt de partida per a resoldre la qüestió litigiosa, convé recordar que la liquidació d'un tribut s'ha de fer d'acord amb la legislació vigent en la data en què es produeix el seu fet generador. En conseqüència, cal atendre en aquest cas a la situació jurídica existent el 16 de juliol de 2004, data en la qual, com abans s'ha dit, es va formalitzar en escriptura pública la transmissió patrimonial de la meitat indivisa de l'immoble de què es tracta.

En matèria d'exempcions de l'impost, resulta aplicable l'article 4 de la Llei de 29 de desembre de 2000, que només contempla, entre d'altres supòsits que no tenen relació amb aquest cas, les transmissions de béns i drets que es realitzin en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni. Atès que la donació realitzada en favor de l'apel·lant no es produeix en aquest àmbit, ja que no existia vincle matrimonial entre donant i donatari, resulta clar que no és aplicable l'exempció abans referida.

La recurrent invoca l'article 14 de la Llei 4/2005, de 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella, la qual disposa que les unions inscrites al Registre s'equiparen al matrimoni, als efectes de l'aplicació de la legislació impositiva vigent sobre transmissions patrimonials immobiliàries. Ara bé, aquesta norma no resulta aplicable quan el fet generador de l'impost s'ha produït abans de la seva entrada en vigor, ja que, com diu la sentència apel·lada, la Llei 4/2005 no conté cap disposició que determini l'aplicació retroactiva de la mateixa i, en conseqüència, s'ha d'estar al principi general a què abans s'ha fet referència, segons el qual la liquidació d'un tribut s'ha de fer d'acord amb la legislació vigent en la data en què es produeix el seu fet generador.

Des d'un altre punt de vista, cal considerar que la pretensió de l'agent resulta contrària a l'article 9 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, segons el qual les exempcions o bonificacions no poden ser utilitzades més enllà dels seus termes estrictes, no admetent-se l'analogia en aquests casos. Ara bé, la recurrent sol·licita en definitiva que li sigui aplicada per analogia l'exempció que, en el moment de produir-se el fet generador de l'impost, només estava prevista per a les adjudicacions de béns i drets realitzades en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic matrimonial.

En conseqüència, procedeix desestimar el present recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació de la Sra. A.R.P. contra la sentència dictada el 6 d'octubre de 2006 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.